

عنوان مقاله:

برنامه ریزی برای تثبیت کانون های ریزگرد

محل انتشار:

نشریه طبیعت ایران، دوره 2، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

حمیدرضا عباسی - مربی پژوهش، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بروز پدیده گرد و غبار یا همان ریزگردها در کشور از نظر تکرار و استمرار در سال های اخیر روند رو به رشدی به خود گرفته است. شهرهای زابل و اهواز با میانگین ۱۷۲ و ۸۴ روز همراه با پدیده گرد و غبار در کشور (شکل ۱) به ترتیب در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۲ جزو آلوده ترین شهرهای جهان انتخاب شده اند (سازمان بهداشت جهانی، ۱۳۹۵). این پدیده کاهش کیفیت زندگی، تهدید سلامت، کاهش کیفیت هوا، کاهش ایمنی پروازها و راه های مواصلاتی و غیره را در پی داشته است. عمده تجربه کشور در مهار پدیده فرسایش بادی به عنوان یکی از پدیده های بارز بیابان زایی محدود به تثبیت ماسه های روان در نیم قرن اخیر بوده که در مقایسه با کانون های ریزگرد از ظرفیت رویشی بهتری برای تثبیت بیولوژیک برخوردارند. کانون های گرد و غبار معمولا محدودیت های رویشی پیچیده تری مانند مشکلات شوری و سدیمی و مسائل اقتصادی و اجتماعی خاص خود را دارند. از این رو برنامه ریزی تثبیت به مراتب سخت تر ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1890877>

